

[Auken.]

bemærkninger i én kort bemærkning. Jeg skal gøre mit bedste.

Formanden: Nej, det skal gøres.

Auken: Ja, jeg siger, at jeg skal gøre mit bedste.

Med hensyn til det, hr. Hans Toft sagde, har vi haft den diskussion før. Jeg mener ikke, at det, at man siger nej tak til medlemskab af et udvidet fællesmarked, er ensbetydende med, at man isolerer sig. Overhovedet ikke. Jeg kan henholde mig til mange af de ting, som hr. Frode Jakobsen har sagt tidligere. Jeg mener, at vi er interesseret i at have et samarbejde med fællesmarkedet, som vi er interesseret i at have et samarbejde med andre blokdannelser, og derfor er jeg tilhænger af en frihandelsløsning i tilfælde af, at vi ikke bliver medlem af fællesmarkedet.

Om jeg kan tilslutte mig den konservative ønskedrøm om at gøre Det europæiske Parlament til en vigtig faktor, er det vel nok lidt voldsomt forlangt at jeg skal svare på nu. Jeg synes, der er nok af mere påtrængende og alvorlige problemer end det Europaparlament, som findes i Strasbourg.

Med hensyn til hr. Poul Nielsens indlæg forstås jeg ikke dets begrundelse. Vi er jo enige om, det sagde jeg selv, at folketinget skal træffe den endelige afgørelse. Men selve det, at folketinget skal træffe sin endelige afgørelse, skal jo ikke ske isoleret fra de sagkyndige indstillinger, vi bygger vore beslutninger på herinde. Og dér er det, jeg siger: det var måske rart, at vi ikke kun fik den ene side belyst i officielle redegørelser, men at vi også havde fået det andet synspunkt frem. Det var i al beskedenhed det, jeg sagde.

Og så med hensyn til hr. Knud Bros betragtninger. Jeg deler da helt hr. Knud Bros optimisme på dansk erhvervslivs vegne, hvad enten vi bliver medlem af fællesmarkedet eller ej. Det eneste, jeg sagde, var, at vi snakker altid om omstilling for landbrugere, og jeg er enig i — jeg kommer selv fra en landbofamilie — at vi skal tale om de omstillingsvanskeligheder og de problemer, der ligger for landbruget, men vi skal aldrig glemme, at der også er arbejdere, der både

er blevet og vil blive ramt af omstillingsvanskeligheder, og det var dem, jeg talte om.

Formanden: Jeg beklager, at jeg udlagde forretningsordenen forkert før. Markedsministeren havde 10 minutter.

Markedsministeren har ordet, og derefter er det min agt at afbryde mødet.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Jeg siger tak, og jeg regner med, at jeg kan blive færdig inden for de minutter, der mangler i 10 minutter.

Det næste, jeg ville kommentere vedrørende hr. Aukens indlæg, var den måde, hr. Auken citerede det svenske Aftonbladet på, idet han gjorde det til noget højofficiøst, et svensk officielt organ for LO. Jeg kan betro hr. Auken, at forholdet mellem lederne i det svenske Aftonbladet og svensk LO er nøjagtig det samme som forholdet mellem professor Rehberg og Ekstra Bladets ledere. Men der er den forskel, hr. Auken, at man ved, hvad svensk LO går ind for i markeds-sagen; jeg ved ikke, hvad professor Rehberg går ind for. Men svensk LO går netop ind for det diametralt modsatte synspunkt af det, der her er citeret fra Aftonbladet, idet det med et stort flertal har vedtaget, at det er i overensstemmelse med svenskernes interesse at få den tætte tilknytning til fællesmarkedet, som den ansøgning nu er om at blive tilknyttet med en handelsaftale, og man går ind for på de nordiske samarbejds-møder, vi har med partierne og LO-organisationerne i Sverige, at fortsætte det nordiske samarbejde, når Danmark og Norge søger om direkte medlemskab af fællesmarkedet.

Må jeg så sige vedrørende personalet, at jeg synes nok, at socialdemokraterne mod EF er medskyldige i, at man har fået de referater fra markedsudvalget i aviserne, hvori man meddelte i store overskrifter, at markedsministeren måtte stå til klø på grund af, at han ikke kunne tilfredsstillende spørgelysten hos socialdemokraterne om dette personaleloft. Men det afgørende er jo, at man ikke bør stille spørgsmål, der ikke kan besvares, hr. Auken. Man kan naturligvis ikke besvare et spørgsmål, hvorved man skal give et endeligt tal, hvis hr. Auken ved